

Nr 173.

Av herr **Johnsson** i Stockholm, *angående utredning av frågan om kvinnas behörighet till prästämbete m. m.*

Genom de ändringar i behörighetslagen, som under förra årets riksdag antogs, återstår nu endast ett offentligt ämbete, till vilket tillträde är genom lag förhindrat för kvinnor, nämligen prästämbetet.

Tusenårig tradition och en mängd andra hänsyn av olika tyngd göra frågan om upphävande av den gamla ordningen ytterst komplicerad. Många anse en sådan lösning otänkbar, andra att tiden icke är mogen för dess genomförande. Åter andra rekommendera tillskapandet av ett särskilt kyrkligt ämbete för kvinnor för att dymedelst tillvarataga dessas vilja och duglighet till kyrklig själavårdstjänst.

Under alla förhållanden är frågan mogen för en allvarlig prövning. En mycket utbredd och medveten kvinnoopinion kräver detta, icke bara för likställighetens skull utan med motivering att kvinnorna skulle tillföra den kyrkliga förkunnelsen och själavården förnyande och bestående värden. Kyrkan själv bör vara angelägen att icke stå emot denna sak, om tidsläget verkligen kräver den och om den skulle kunna väntas bli till båtнад för det religiösa livet och därmed pånyttföda de påtagligt sinande moraliska flödena i vårt folk.

Då kyrkomötet på Kungl. Maj:ts kallelse sammanträder till hösten, vore det för dess eventuella behandling av frågan av värde, om riksdagen på något sätt givit sin inställning till känna. Detta bör givetvis i denna ömtåliga fråga icke ske annorlunda än genom att hos Kungl. Maj:t hemställa om allsidig utredning av spörsmålet. Redan däri ligger en fingervisning, att riksdagen för sin del anser tiden mogen för att frågan från kyrkligt håll ägnas den största uppmärksamhet.

Med anledning av vad sålunda framhållits får jag föreslå,

att riksdagen ville besluta hemställa hos Kungl. Maj:t om en allsidig utredning av frågan om kvinnas behörighet till prästämbete eller inrättande av annat kyrkligt ämbete för kvinnor.

Stockholm den 22 januari 1946.

Joh. W. Johnsson.